

Literárne okienko

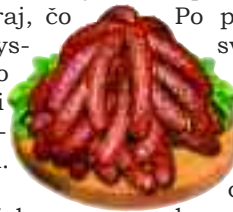
Keď sa povie - TRAPAS

Keď sa povie - trapas. Raz, bolo to už poriadne dávno, sa moji starí rodičia po dlhom prehovárani svojich detí rozhodli, že sa vyberú na svoju prvú dovolenku. A keď na dovolenku - tak k moru. Hoc, vtedy ešte neboli až takí starí, pravdou je, že nikdy neboli ďalej zo svojej rodnej dediny, ako v okresnom meste. Keďže dovolenka nebola najlacnejšia, starká sa snažila ušetriť aspoň na iných veciach. Preto oprášila svoje staré, ale podľa nej, veľmi zachovalé kufre a začala sa baliť. Aspoň, že sa nechala prehovoriť a kúpila si nové plavky. No, skonštatovala, že starý otec nové plavky nepotrebuje, aspoň tie jeho staré uvidia more. A keďže pri mori je teplo, veľa vecí im aj tak netreba. Tak sa im všetko vmetie do jedného kufra. No, keď prišiel deň D, na chodbe stáli kufre dva. Do druhého kufra starká zbalila, ako to ona nazvala, niečo pod zub. Niečo pod zub na celých desať dní.

Nepomohlo ani prehovárание, že majú predsa plnú penziu. Stará mama mala predsa informácie z pravej ruky, lebo suseda už pri mori bola. A tak presne vedela, čo na takú dovolenku potrebujú. Už pri autobuse nastal prvý trapas, keď šofér začal ukladať batožinu do kufra autobusu. Starká sa tých svojich nechcela vzdať. Vraj, čo keď si niekto omylom pri vystupovaní zoberie tie ich. Ako by sa to aj dalo. Zmyliť si dva staré kufre s modernými ruksakmi a taškami.

Počas cesty, keď prišiel na starkého hlad, starká sa víťazoslávne usmiala, ešte ako dobre, že myslela na všetko a už ťahala z tašky slaninu. To, že sa ostatní spolucestujúci čudne obzerali, si vysvetlila po svojom. Na takú dobrú slaninu má predsa chuť každý. Cesta prešla bez ďalších trapasov. Tie začali, až keď sa všetci ubytovali v krásnom hoteli. S izbovou kartičkou, ktorá im slúžila ako kľúč, sa vyviezli výtahom k svojej izbe. Na frľanie starkého, že prečo im nedali kľúče, starká zase bodovala. S pocitom, že predsa len chlapi sú bez žien stratení, mu vysvetlila, že tá kartička slúži ako kľúč. Veľakrát to predsa videla vo svojich obľúbených seriáloch. Zložili

kufre, natiahli si plavky a vybrali sa odskúšať more. Pláž bola krásna, more teplé, ale starkého plavky predsa len trošku staré. Ako vychádzal z vody von, guma na plavkách prestala plniť svoju funkciu a starý otec pred všetkými ukázal holý zadok. No a ďalší trapas nenechal na seba dlho čakať.

Po príchode na izbu chceli zažať svetlo, ale vypínač nikde nenašli. Starká, už poriadne nahnevaná, sa pobrala na recepciu. Rukami, nohami sa snažila vysvetliť, že v ich izbe chýba svetlo. Dobre to dopadlo, len vďaka jednému spolucestujúcemu. Ten starý mame vysvetlil, že tá kartička neslúži len ako kľúč, ale dá sa ňou rozsvietiť svetlo v izbe, alebo otvoriť mini bar. A slúži na zaplatenie všetkého, čo ponúka hotel, vrátane nápojov, jedál. Stačí všade ukázať iba kartu. Všetko predsa majú v cene. A tak všetko jedlo čo starká doniesla musela pobrať domov. Hanbila sa to vyhodiť. Našli by to chybné a čo by si pomysleli. A tak si z dovolenky doniesli nie len krásne zážitky a fotografie, ale aj kufor plný skazeného jedla. Ale ani to ich neodradilo od toho, aby každý rok cestovali k moru. A starká vzala aj susedku, nech vidí ako sa má dovolenkovať. A z návratu starých rodičov sa tešili aj naše prasiatka. Všetko jedlo putovalo do ich žalúdka.

- Baša -

ČERTOVSKOM TATOVÍ

Bol raz jeden čertovský tato, ktorý mal troch nezbedných synov. Každý večer sa mu jeden vyštveral na kolená, mykal ho za vlasy a prosíkal, aby im povedal rozprávku takú dlhú, ako je čertov chvost. Čertovský tato bol unavený, lebo celý deň v parku odhadzoval sneh, ale aj tak rozprával a rozprával, len aby deti ne vystrájali. Niekedy si pomyslel: „Keby som mal, aspoň jednu dcéru a mohol jej rozprávať rozprávky krátke ako myšací chvostík!“ Raz, keď v parku odhadzoval sneh, zastavila sa pri ňom veľmi dobrá žena a za ruku viedla svoju malú dcéru. Čertovskému tatovi sa malé dievčatko zapáčilo, ale ešte väčšmi jej mamička. Na všeličo sa vypytoval a nakoniec jej sľúbil, že si ju vezme za ženu. Ale až vtedy, keď sa budú ženiť aj ostatní čerti, pretože čerti sa ženili v ten istý deň. Keďže nevedel, kde bývajú, šiel do škôlky a každého sa vypytoval, či nepoznajú dievčatko, ktoré má rado

rozprávky krátke ako myšací chvostík. „Možno je to Gabika“ povedala Linda. „Ona má tiež rada rozprávky.“ „Ale nie krátke ako myšací chvost,“ povedal Šteško. „Gabika má najradšej dlhé rozprávky, ako je sto čertovských chvostov.“ „Ejha!“ preľakol sa čertovský tato. Ani trochu sa mu nechcelo rozprávať rozprávky tak dlhé. Lenže sa veľmi chcel oženiť so ženou, a tak išiel za pani učiteľkou a vypytoval sa, kde býva a či je dobrá. Jej dcéra bola dobrá aj milá, kým nebola štrbavá. Odkedy jej vypadol zub, je z nej hotová čertica. Vtedy tatovi došlo, že sa nemôže oženiť so ženou, ktorá ma dcéru takú čerticu. Vystrašený čertovský tato sa radšej rýchlo pobral domov a radoval sa, že ma takých synov, ktorí majú radi rozprávky dlhé iba ako „jeden“ čertov chvost.

- Monika -